

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudkyně JUDr. Jitky Hroudové a soudce Mgr. Marka Zimy v právní věci

žalobce: **Ing. J. H.**, narozený X,
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**
se sídlem Na Františku 32, Praha 1

za účasti: **ČEPS, a. s.**,
sídlem Elektrárenská 774/2, 101 52 Praha 10,

o žalobě proti rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 6. 9. 2023, č.j. MPO 78482/23/11200/01000,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, kterým ministr průmyslu a obchodu (dále jen „ministr“) zamítl rozklad

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

žalobce a potvrdil rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu České republiky, odboru stavební úřad (dále jen „žalovaný“), ze dne 21. 3. 2023, č. j. MPO 230243/21/111-SÚ, kterým na základě žádosti společnosti ČEPS vydal stavební povolení na stavbu „Vedení 400 kV V451/V448, TR Babylon – TR Bezděčín, p.b. č. 8 – TR Bezděčín“.

Žalobní body

2. Žalobce brojí proti rozhodnutí o rozkladu, s jehož odůvodněním nesouhlasí. Nejprve namítá, že podmínky stavebního povolení 1. a 24. jsou předem neúčinné, v důsledku čehož nejsou splněny podmínky pro vydání stavebního povolení.
3. Žalobce namítá neúplnost projektové dokumentace, která podle něj nesplňuje požadavky „vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb nejen, v úseku zaústění souběžného vedení 4x400 kV V 451/V448+V452/Vxxx do TR Bezděčín, zavěšeného mezi stožáry č. 179 a 180 přes zastavěné k.ú. Jílové u Hodkovic n. Mohelkou“, neboť

- 1.1.** Výkresová část projektové dokumentace neobsahuje Katastrální situační výkres dle ust. § 110 odst. 2 písm. e) stavebního zákona s náležitostmi dle § 2 a přílohy č. 12 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, podle odst. C.2: Výkres a) v měřítku použité katastrální mapy b) zákres navrhované stavby, c) vyznačení vazeb a vlivů stavby na okolí. Místo katastrálního situačního výkresu stavby na podkladě katastrální mapy pro vedení 4x400 kV mezi stožáry č. 179 a č.180 přes zastavěné k.ú. Jílové u Hodkovic nad Mohelkou stavebník předložil výkresy, v příloze „Katastrální mapa Úsek p. b. č. 178 -179, p. b. č.8 – TR BEZ, Arch. č. 13610009- 510, data 2020-10-30“ a „Katastrální mapa p. b. č. 180 – TR BEZ, Arch. č. 13610009-510, ze dne 2020-10-30“, se zakreslením jen výřezu katastrální mapy pod stavebním pozemkem s ochranným pásmem na bílé ploše, z kterých nelze zjistit situaci, ani přibližnou polohu stavby vedení k sousedním domům k bydlení v zastavěném území, již proto, že neuvádí, ani základní rozměry stavby, šířku ochranného pásma, ani úhly natočení stožárů k ose vedení mezi stožáry. Pro absenci katastrální mapy v okolí stavební plochy s ochranným pásmem nelze z výkresu situaci stavby v zastavěném k. ú. Jílové u Hodkovic n. M. relevantně posoudit ve všech podstatných souvislostech, včetně ochrany veřejného zdraví. Výkresy navíc neodpovídají skutečnosti, jelikož ochranné pásmo vedení mezi stožáry č. 179 a č. 180 z části zasahuje i rekreační dům č. e. X (p. č. X) a zakreslení půdorysu tohoto domu dotčeného ochranným pásmem stavby ve výkresu chybí. Je nahrazen jen odkazem s šipkou na parc. č. X, který nezobrazuje reálnou situaci rekreačního domu k vedení.
- 1.2.** Ve výkresu „Podélný profil“ p. b. č. 8 – TR BEZ, p. b. č. 179- 180, Arch. č. 136100009-517-46, ze dne 2020-10-30“, (v příloze), sice katastrální mapa přesahuje nepatrně ochranné pásmo, avšak neobsahuje označení parcel, včetně pozemku žalobce parc. č. X dotčeného ochranným pásmem vedení, ale ani čelní část půdorysu domu žalobce č.p. X na parc. č. X, ačkoliv dům žalobce je situován v těsném sousedství a ve srovnatelné vzdálenosti od hranice ochranného pásma, jako zakreslený půdorys domu č.p. X (parc. č. X). Dům žalobce je navíc na svahu pod průhybem vodičů mezi stožáry č. 179 a č. 180 a lze tak z důvodu bližší vzdálenosti krajních vodičů k terénu důvodně očekávat vyšší nepříznivost vlivů vedení na těchto plochách, než u zakreslené části půdorysu domu č.p. X (p.č. X), situovaného v údolí. Z výkresu ani nelze zjistit projektovanou vzdálenost spodních vodičů v průhybu k pozemku žalobce parc. č. X v ochranném pásmu, který je nejfrekventovanějším a jediným přístupem k domu. Absence domu žalobce s

pozemkem v ochranném pásmu vedení V451/V448 ve výkresech může být příčinou neúplnosti opatření stanoviska Krajské hygienické stanice LK, viz odůvodnění PODMÍNKA č. 24 odst. 24.1/ níže.

Žalovaný v rozporu s požadavky přílohy č. 12 vyhlášky 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb pro stavební povolení akceptoval, že nejdůležitější katastrální situační výkres C.2, z kterého se posuzují vazby a vlivy na okolí i situace sousedních staveb, stavebník fakticky nedodal pro žádné území zatížené projektem stavby, včetně stavby extrémní koncentrace vedení, mezi stožáry SOUDEK 4x400 kV č. 179 a 180, přes zastavěné k. ú. Jílové u Hodkovic n. Mohelkou! Vadu neodstranil ani v řízení o rozkladu.

Vliv stavby na okolí nekončí hranicí ochranného pásma. Naopak, nejen fyzikální vlivy (hluk, neionizující záření, atmosférické přepětí), ale i montážní plochy stožárů č. 179 a č. 180 výšky 70,3 m, vyznačené v napadených výkresech, přesahují hranice ochranného pásma stavby, stejně tak letecká údržba vedení přesahuje ochranné pásmo. Všechny tyto vlivy vedení negativně ovlivňují a omezují pohodu bydlení, stavební rozvoj, užitnou i finanční hodnotu sousedních nemovitostí i za ochranným pásmem. Je tak na místě, aby situace vlastníků sousedních nemovitostí byla zjiitelná z katastrálních situačních výkresů stavby. Obhajoba vad výkresové dokumentace pro stavební řízení žalovaným odkazem na dokumentaci EIA je lichá, protože nepodléhá požadavkům přílohy č. 12 vyhlášky č. 499 /2006 Sb., o dokumentaci staveb, ani požadavkům ust. § 110 odst. 2 písm. e) stavebního zákona na dokumentaci pro stavební povolení.

Protože intenzita fyzikálních účinků stavby vedení je úměrná vzdálenosti vedení od dotčených pozemků a sousedních staveb, bez znalosti vzdálenosti vedení od sousedních staveb a pozemků v ochranném pásmu nelze objektivně posoudit vlivy stavby na zdraví na těchto pozemcích, ani v sousedních stavbách, zejména v nadzemních podlažích. Vady výkresové dokumentace tak neumožňují objektivní posouzení stavby podle zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, protože bez znalosti vzdálenosti vodičů pod průhybem v terénu a od sousedních staveb nelze objektivně činit závěr o plnění hygienických limitů dle nařízení vlády č. 272/2011 Sb. , o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací v chráněném venkovním prostoru, ani v chráněném venkovním prostoru staveb, (dle § 30 odst. (3) zák. č. 258/2000 Sb. o ochraně veřejného zdraví). Obdobně, bez znalosti vzdálenosti spodních vodičů v průhybu od terénu, mezi stožáry č. 179 a 180, nelze činit objektivně závěry o plnění hygienických limitů podle nařízení vlády č. 291/2015 Sb., o ochraně zdraví před neionizujícím zářením, zejména v nadzemních podlažích sousedních domů č.p. X, č.p. X č.e. X a na pozemcích v ochranném pásmu pod průhybem vedení , kde není doložena vzdálenost spodních vodičů od terénu, ani orgánem ochrany veřejného zdraví stanoveno kontrolní měření k ověření bezpečnosti stavby provozu.

Vady výkresové dokumentace, předem vylučují přezkoumatelnost plnění základních požadavků na stavby podle § 8 odst. 1 písm. d) *“ochrana proti hluku“*, i všeobecných požadavků pro ochranu zdraví, zdravých životních podmínek a životního prostředí podle § 10 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 268/2009 Sb. o technických požadavcích na stavby *“Stavba musí být navržena tak, aby neohrožovala život a zdraví osob nepříznivými účinky elektromagnetického záření“*, v návaznosti na základní požadavky na stavby *“neohrožení bezpečnosti, ochrany zdraví a životů osob,*

sousedních pozemků a staveb“ dle § 169 odst. 2 stavebního zákona, když povinná výkresová dokumentace chybí a z předložených výkresů pro stavební povolení nelze zjistit základní rozměry stavby, ani polohu stavby vedení k sousedním pozemkům a stavbám.

- 1.3. Výkres stožáru typu soudek RV+15 (4x400 kV) č. 153 ze dne 1/2015, neodpovídá účelu užívání stavby a zakládá zmatečnost stavebního povolení, která spočívá v tom, že povolení pro zdvojené vedení V451/V448 zároveň povoluje konstrukce stožárů č. 179 a 180 typu SOUDEK 4x400 kV pro zavěšení zdvojeného souběžného vedení V452/Vxxx, bez jakéhokoliv předcházejícího řízení pro zdvojení vedení V452. Povolení stavby stožárů SOUDEK 4x400 kV pro souběžné vedení 3x400 kV (V451/V448 + V452) nedává smysl a nesplňuje proto účelnost povolené stavby dle § 169 odst. 2 stavebního zákona. Povolení tak zmatečně, v rámci projektu zdvojení vedení 400 kV V451/V448 zároveň nepřipustnou salámovou metodou obchází zákon, když povoluje stavbu stožárových konstrukcí pro zdvojení souběžného vedení V452, ačkoliv neexistuje společenská objednávka na zdvojení vedení V452, ani neproběhlo žádné předcházející řízení pro povolení stavby zdvojení souběžného vedení 400 kV V452/Vxxx.

Záměr zdvojení souběžného vedení 400 kV V452 není v souladu se změnou územního plánu č. 5 Města Hodkovice, zhotoveného v červenci 2013 pro zdvojení vedení V451, (v příloze), není v obsahu „*Zásad územního rozvoje Libereckého kraje*“, ani nadřazené dokumentace Ministerstva pro místní rozvoj „*Politika územního rozvoje ČR*“.

Protože vedení 400 kV V452 mezi TR Bezděčín a TR Neznášov přesahuje délku 15 km, záměr zdvojení vedení V452 podléhá vždy samostatnému posouzení vlivů na životní prostředí dle § 4 odst.1, písm. a) zák. č. 100/2001 Sb. v celé délce liniové stavby vedení i samostatnému územnímu a stavebnímu řízení. Protože záměr zdvojení vedení V452 nebyl posouzen dle zákona, účel stavby jakékoliv konstrukce pro zdvojení vedení V452 zůstává právně i věcně neodůvodněn!

Povolení stavby stožárových konstrukcí pro zdvojení vedení V452 mezi stožáry č. 179 a 180 nesleduje veřejný zájem efektivnosti projektování přenosových sítí, ani „*Politiku územního rozvoje ČR*“. Naopak, je marnou investicí do nadměrně robustní, neúčelné ohyzdné a korodující konstrukce v zastavěném území, přitahující blesky a rušící radiotelekomunikační síť. To proto, že od stožáru č. 179 nemá žádnou návaznost stožárových konstrukcí pro zdvojení vedení V452, ani ji nelze předpokládat v dohledné době, když nedávno proběhla kompletní rekonstrukce, včetně výměny stožárů a základů pro jednoduché vedení V452 s normovanou životností 50 let. Žádná související investice se záměrem zdvojení vedení V451/V448 není uvedena, ani v souhrnné zprávě v odst. B1, písm. m) pro povolení stavby 400 kV V451/V448, proto nadbytečná konstrukce v zastavěném území odporuje základnímu požadavku na přiměřenou robustnost vedení dle odst. 3.2.1. ČSN EN 50341-1 ed. 2 pro Elektrická venkovní vedení s napětím nad AC 1 kV.

4. K podmínce 24. žalobce namítá její neúčinnost, neboť vychází z nevěrohodné a nepřezkoumatelné dokumentace pro posouzení neionizujícího záření i modelu hluku koróny vedení. Fakticky nezajišťuje ověření splnění hygienických limitů, neboť se na zpracování matematických modelů hluku a neionizujícího záření projektu vedení přímo

nepodílela žádná oprávněná osoba s osvědčením dle § 1 vyhlášky č. 353/2004 Sb., kterou se stanoví bližší podmínky osvědčení o odborné způsobilosti pro oblast posuzování vlivů na veřejné zdraví.

5. Žalobce přitom namítá také neúplnost opatření stanoviska Krajské hygienické stanice Libereckého kraje (dále též „KHS LK“) pro fázi provozu, neboť v souboru míst kontrolních měření neionizujícího záření pro ověření bezpečnosti provozu stavby v podmínce 2) stanoviska chybí povinnost kontrolního měření neionizujícího záření v nejexponovanějším místě v zastavěném k.ú. Jílové u Hodkovic nad Mohelkou pod průhybem vodičů souběžného vedení V451/V448 + V452/Vxxx mezi stožáry č. 179 a 180 se značným převýšením základů 67,7 m, na pozemku žalobce v ochranném pásmu parc. č. X před vstupem do domu č.p. X (parc.č. X), ale taktéž na veřejné komunikaci a v přilehlém strmém svahu pod průhybem vedení. Všechny jmenované plochy pod průhybem vodičů jsou v kratší vzdálenosti od spodních vodičů vedení, než kontrolní body měření stanovené stanoviskem KHS LK a nelze tak z výsledků měření stanovených míst dovodit závěr o bezpečnosti stavby na plochách v ochranném pásmu vedení pod průhybem vodičů, s nejnižší vzdáleností od terénu. Žalobce zdůraznil, že menší vzdálenost jeho pozemku (parc. č. X) v ochranném pásmu od vodičů je dána tím, že je situován pod průhybem a zároveň na kopci o 14 m výše v nadmořské výšce 386 Bpv, (dle <https://earth.Google.com>), než je nadm. výška 372 Bpv měřeného domu č.p. X, který je naopak v údolí pod úrovní nivelity plánovaného stožáru č. 180 (375,05 Bpv), jak plyne z dokumentace žadatelky (VÝŠKOVÉ POMĚRY STAVBY p. b. č. 8 - TR BEZ). Obdobná situace je na přilehlé komunikaci i ve svahu pod průhybem vodičů. Povinnost kontrolního měření KHS LK nestanovila přesto, že nelze z žádné dokumentace ověřit dodržení minimální projektované výšky spodních vodičů 18,5 m v průhybu nad terénem mezi stožáry č. 179 a č. 180, která má zajistit plnění hygienických limitů neionizujícího záření. Tuto vadu neodstranil ani žalovaný ani ministr v napadeném rozhodnutí. Žalobce dále namítá nevěrohodnost *„Posouzení vlivu neionizujícího záření čtyřnásobné vedení 400 kV tvaru RV Soudek (V451/V448 + V452/Vxxx)“* ze dne 6.6.2018, jako podkladu stanoviska KHS LB. Zaměstnanci právnické osoby stavebníka J. S. DiS a Dr. Ing. V. S. vypracovali dokument s výpočtem nepodloženými, a proto nepřezkoumatelnými závěry o splnění hygienických limitů stavby, dle NV 291/2015 Sb., o ochraně zdraví před neionizujícím zářením. Autoři zprávy nedisponují osvědčením o odborné způsobilosti pro posuzování vlivů na veřejné zdraví dle § 1 vyhlášky č. 353/2004 Sb., kterou se stanoví bližší podmínky osvědčení o odborné způsobilosti pro oblast posuzování vlivů na veřejné zdraví, v návaznosti na ust. § 19 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ačkoliv z obsahu dokumentu plyne, že byl zpracován primárně pro prodloužení platnosti stanoviska EIA a měl proto odpovídat požadavkům citovaného zákona.
6. Žalobce dále namítá, že obsah zprávy neodpovídá požadavkům § 4 odst. 1 nařízení vlády č. 291/2015 Sb.: *„Zjišťování expozice neionizujícímu záření se provádí výpočtem nebo měřením modifikované intenzity elektrického pole indukovaného v těle exponované osoby, měrného absorbovaného výkonu v těle exponované osoby, hustoty zářivého toku a spektrální záře, intenzity elektrického pole, magnetické indukce nebo kontaktního proudu“*. Studie neobsahuje žádné referenční měření sledovaných veličin, ani neobsahuje žádný výpočet posuzovaných veličin, obsahuje převážně jen vzorce opsané ze zákona. Nařízením vlády č. 291/2015 Sb. požadovaný výpočet nahrazuje konstatováním *„Projektovaná minimální výška fázových vodičů nad normálním terénním profilem 18,5m vyhovuje nařízení vlády č. 291/2015 Sb.“*. Pojem *„nad normálním terénem“* je zároveň zavádějící, když vedení 4x400 kV má být

instalováno ve svahu mezi stožáry č. 179 (442,75 Bpv) a č. 180 (375,05 Bpv), s nivelitou dle dokumentace v příloze (VÝŠKOVÉ POMĚRY STAVBY p. b. č. 8 - TR BEZ), tedy s převýšením nadmořské výšky základů stožárů 67,7 m, v jehož důsledku výška vodičů v průhybu a nad členitým profilem terénu nebude konstantní. Ochranné pásmo pro vedení 400 kV 20 m od krajního vodiče podle § 46 energetického zákona č. 458/2000 Sb. nezaručuje bezpečnost ochrany zdraví před neionizujícím zářením uvnitř u atypických stožárových konstrukcí, dosud kontrolním měřením neověřených, jelikož zákon nepředpokládá konstrukce vícenásobné koncentrace vedení vvn.

7. Dále žalobce vznáší námitka ke zpracovateli hlukové studie, který je podle něj osobou neautorizovanou. Žalobce namítá nevěrohodnost "Hlukové studie EMPLA AG spol. s.r.o." z října 2020, jako podkladu pro stanovisko KHS LK do stavebního řízení, neboť není zpracována autorizovanými osobami s odbornou způsobilostí pro posuzování vlivů na veřejné zdraví dle § 1 vyhlášky č. 353/2004 Sb., kterou se stanoví bližší podmínky osvědčení o odborné způsobilosti pro oblast posuzování vlivů na veřejné zdraví, v návaznosti na ust. § 19 zák. č. 100/200 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a nesouhlasí se způsobem provádění kontrolních měření hluku, neboť v případě posuzování hlukové zátěže chráněného prostoru mého domu č.p. X nedošlo k posouzení hlukové zátěže, ani na hranici ochranného pásma projektovaného vedení V451/V448+V452 ve volném prostoru, jak je zřejmé z fotografie měřicího místa č. 43 v obsahu studie a hranic ochranného pásma dle jeho katastrálního situačního výkresu s vytyčeným souřadnic vedení geometrem i z výkresu stavby "Katastrální mapa p. b. č. 180 - TR BEZ."

- Nebyl dodržen postup při měření i modelování hlukové zátěže dle ust. § 30 odst. 3) zák.č. 258/2000 Sb. o ochraně veřejného zdraví, které definuje: „*Chráněným venkovním prostorem staveb se rozumí prostor do vzdálenosti 2 m před částí jejich obvodového pláště, významný z hlediska pronikání hluku zvenčí do chráněného vnitřního prostoru bytových domů, rodinných domů ...*“

- Nebyl dodržen postup podle metodického návodu pro měření a hodnocení hluku v mimopracovním prostředí ve Věstníku MZ ČR 11/2017, (v příloze) - mikrofon se umísťuje:

Odst. 3.1.1 „*Při měření hluku v chráněném venkovním prostoru (měření ve volném poli) se měří na jednom nebo několika místech, zpravidla tam, kde jsou lidé nejvíce exponováni hlukem, anebo v místech, která jsou rozhodující pro šíření hluku do chráněného prostoru, zejména na jeho hranici... osa hlavní citlivosti se směřuje ke zdroji hluku*“.

Odst. 3.1.2 „*Při měření hluku v chráněném venkovním prostoru staveb se mikrofon umísťuje přednostně 2,0 m nejméně však 0,5 m od chráněné fasády a 1,5 +0,1 m nad úroveň podlahy příslušného podlaží. Přednostně se měří před středem zavřené okna nebo dveří posuzované chráněné fasády. Za zavřené okno se považuje i situace, kdy je oknem prostrčena jednoduchá tyč s mikrofonem a okno je přivřeno na maximální míru.*“

- Vstupní data z měření stávající hlukové zátěže jsou významně zkreslená, v důsledku porušení metodiky měření a nejsou proto relevantní pro výpočet věrohodného modelu hluku projektovaného vedení V451/V448+V452:

Chybné měření, resp. cílená manipulace měření vstupních hodnot hluku stávajícího vedení pro modelování hlukové zátěže projektovaného vedení výpočtem je patrná z nesprávného umístění mikrofonu mezi keři ve vjezdu před domem č. e. X, viz obrázek 38, str. 155 hlukové studie. Místo měření není místem s nejvyšší expozicí, ani místem, kde se vlastníci rekreačního objektu zdržují nejvíce. Mikrofon nejen, že není umístěn ve volném prostoru

na straně domu sousedící s ochranným pásmem měřeného vedení s nejvyšší expozicí hluku vedení i dalších zdrojů hluku (stožáru č. 1 a rozvodny) na pozadí, ale naopak je na odvrácené straně domu zastíněn domem a po obou stranách keři a stromy tak, že citlivá osa mikrofону je spolehlivě odstíněna od všech měřených zdrojů hluku.

Obdobná manipulace vstupních údajů je zřejmá z měření hluku u domu č.p. X, viz obrázek 41, str. 158 studie, kde je mikrofón ve značné vzdálenosti od stávajícího vedení V451+V452, daleko za ochranným pásmem a okolními stavbami odstíněn od ostatních zdrojů hluku (stožáru č. 1 a rozvodny Bezděčín na pozadí). Nejedná se tak o měření hluku v místě nejvyšší expozice v chráněném venkovním prostoru pod vedením na zahradě parc. č. X, ani na hranici ochranného pásma, ani v chráněném prostoru stavby domu č.p. X ve smyslu zákonem a metodikou předepsaných postupů.

U domu č.p. X není mikrofón umístěn ve volném prostoru v zahradě, jak je chybně vyznačeno na obr. č. 42, str. 159 studie, ale na cestě s citlivou osou odstíněnou od zdroje hluku vysokými stromy.

Ani u žalobcova domu č.p. X, viz obrázek 43, str. 160 studie není natočena citlivá osa mikrofónu k posuzovanému zdroji hluku vedení ve směru stožáru č. 1 a rozvodny na pozadí, ale naopak, mimo rozvodnu souběžně s komunikací ve směru lesa.

- Studie ignoruje hluk rozvodny Bezděčín na pozadí měřených míst v Jílovém.

„Při měření hluku se musí hluk pozadí vždy popsat. Přitom musí být zřejmé, které zdroje hluku tvoří hluk pozadí,...“. Protože rozvodna je zdrojem hluku nepřetržitě i v jiných frekvencích transformátorů a stožárů, nelze ji vyloučit z hluku pozadí na měřících místech v obci a takový postup je chybný. Opakované stížnosti občanů na rušení nočního klidu tónovou složkou zařízení HDO rozvodny KHD LK odmítá řešit, s odkazem na měření podobné kvality. Pokud běžně slyšitelná, obtěžující tónová složka rozvodny na pozadí v měřících místech v Jílovém nebyla zjištěna, tak to svědčí o zkreslení skutečné hlukové zátěže již stávajícím vedením V451+V452 nesprávným výběrem místa měření pro posouzení nejvyšší expozice hluku v chráněných prostorech, o směru citlivé osy mikrofónu mimo rozvodnu, ale i o nedodržení metodiky dle odst. 3.4.1 Věstníku MZ ČR 11/2017 : *„Délka měření se volí tak, aby v jeho průběhu byly zachyceny všechny typické hlukové situace, které se v místě vyskytují“*. Užití nevhodného referenčního zdroje hluku pro výpočet modelu hluku souběžných vedení V451/V448+V452/Vxxx v měřících místech v Jílovém je zkresleným vstupním údajem modelu ve prospěch snížení hlukové zátěže, (str. 25 studie). K výpočtu použitý referenční zdroj hluku koróny vedení naměřený na novém vedení 2x400 kV V479/480 mezi TR Chotějovice – TR Výškov v rovinném terénu Ústeckého kraje s nivelitou do 300 Bpv vykazuje nejnižší hodnoty, které neodpovídají hluku za provozu během 50 let životnosti projektovaného vedení v námrazové oblasti Libereckého kraje. Zároveň uspořádání vodičů je nesrovnatelné s uspořádáním a rozestupy vodičů na projektovaných stožárech typu SOUDEK 4x400 č. 180 (375,05 Bpv) a č. 179 (442,75 Bpv), s převýšením základů 67,7 m, v jehož důsledku stékající voda po vodičích hluk násobí, stejně jako menší rozestupy vodičů hluk koncentrují. Koncentrované vedení 6 svazků vodičů vedle sebe vzdálených 7,3 m, (dle výkresu stožáru Soudek 4x400 kV), vydá jistě ve stejné vzdálenosti mikrofónu větší hluk, než hluk 6 svazků vodičů nařazený delším odstupem vodičů přes osu stožáru SOUDEK 2x400 kV, užitého jako referenčního zdroje hluku pro výpočet modelu projektovaného vedení.

Zkreslení vlastního algoritmu modelu výpočtu hluku v měřených místech v zastavěném k.ú. Jílové u Hodkovic nad Mohelkou, ve prospěch snížení hlukové zátěže, je způsobeno rovněž nezohledněním přiblížení krajních vodičů zdvojeného vedení V451/V448, až o 3 m

do zastavěného centra k výpočtovým bodům měření, ke kterému dojde v důsledku širšího vyložení krajních vodičů projektovaných stožárů SOUDEK 4x400 kV (35,8 m), ve srovnání s vyložení krajních vodičů měřeného stávajícího vedení V451+V452 na stožárech DUNAJ 2x400 kV (29,4m), při instalaci ve stejné ose vedení.

Ze všech těchto důvodů nepovažuje žalobce za věrohodný závěr hlukové studie, že na hranici nejbližšího chráněného venkovního prostoru staveb a na hranici nejbližšího chráněného venkovního prostoru provoz posuzovaného vedení V451/V448 nepřekročí hygienický limit dle NV č. 272/2011 Sb., když posuzovaná místa měření v k.ú. Jílové u Hodkovic n. M. nejsou chráněným venkovním prostorem staveb a měřicí místa u domu č.e. X a č.p. X nejsou ani na hranici nejbližšího chráněného venkovního prostoru stanovených zákonem.

Ani výsledky modelovaného hluku v tab. 8, str. 29 studie pro obec Jílové nezní věrohodně. U domu žalobce č.p. X, místo měření č. 43 hluku stávajícího vedení 2x400 kV činí 35,8 dB a pro dvojnásobné vedení 4x400 kV (V451/V448+V452/Vxxx) s krajními vodiči posunutými o 3 m k domu, ve srovnání se stávajícím vedením, se hluk v posuzovaném místě 43, dle studie navýší jen o 0,3 dB na 36,1 dB.

Při měření vstupních údajů do výpočtu modelu hluku tak s jistotou nebyl vzat nejméně příznivý stav stávajícího vedení, ani referenčního zdroje hluku, proto výpočtem nemohla být relevantně zjištěna předpokládaná nejvyšší emise hluku z provozu projektovaného vedení V451/V448+V452/Vxxx na chráněných místech v zastavěném k.ú. Jílové u Hodkovic n. M., předepsaných ust. § 30 odst. 3) zák. č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví.

8. V bodu 24.4. žalobce namítá procesní vadu odmítnutí přezkumu stanoviska KHS LB č.j. KHSLB01088/2021 ze dne 9.2.2021, které nepovažuje za věrohodný podklad pro povolení stavby, ani za relevantní stanovisko ve smyslu ust. § 4 odst. 2 písm. a) stavebního zákona č. 183/2006 Sb., s relevantním odůvodněním podle § 149 odst. 2 správního řádu, z hlediska posouzení stavby ohledně požadavků na ochranu zdraví před hlukem a neionizujícím zářením podle § 30 a § 35 zák. č. 258/2000 Sb. o ochraně veřejného zdraví.

Ačkoliv byly splněny podmínky k přezkumu stanoviska podle § 149 odst. 7 i 8 zák. 500/2004 Sb. správní řád, žalovaný námitky k vadám stanoviska KHS procesně správně nevypořádal, ani v odůvodnění rozhodnutí o zamítnutí žalobcova rozkladu do stavebního povolení a akceptoval odmítnutí přezkumu MZ v rozporu § 80 odst. 1, písm. c) zák. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví. Žalovaný v odůvodnění rozhodnutí jen cituje rozkladem napadené irelevantní odůvodnění odmítnutí přezkumu vad stanoviska KHS LB podle "Vyjádření Ministerstva zdravotnictví" č.j. MZDR 14444/2022-4/OVZ ze dne 3.6.2022.

9. Žalobce dále vytýká nezohlednění stanoviska dotčeného orgánu Města Hodkovic nad Mohelkou ze dne 5.1.2021, a to v rozporu s § 111 odst. 1) písm. d) stavebního zákona Ve stanovisku bylo uvedeno: „*Stavba je v souladu s územním plánem města Hodkovic nad Mohelkou, přesto Vás opakovaně žádáme o maximální odsun stavby od zastavěného území obce, aby došlo k co nejmenším vlivům na okolí stavby a zdraví občanů v katastrálním území Jílové u Hodkovic nad Mohelkou*“.
10. Žalovaný požadavek města ve stavebním řízení s nikým neprojednal, nepřezkoumal ani z hlediska veřejného zájmu na zachování úrovně životního prostředí k trvalému bydlení v zastavěném území, ani jinak nezohlednil ve stavebním povolení, jen formálně námitku

odmítl. Již z názvu dokumentu „*Žádost o vyjádření ke stavebnímu povolení*“ města ze dne 5.1.2021 je zřejmé, že se jedná o vyjádření na žádost stavebníka k dokumentaci pro stavební povolení. Neexistuje proto žádná pochybnost, že stanovisko města Hodkovice n. M. je formálně platným požadavkem a podkladem pro posouzení relevance dokumentace. Zavádějící je i část odůvodnění žalovaného, že o námitce bylo již rozhodnuto v územním řízení, protože to nerozhodovalo o konkrétním detailním umístění stožárových míst, včetně č. 179 a 180 pro vedení přes zastavěné k. ú. Jílové u Hodkovic nad Mohelkou podle upřesněné stavební dokumentace, ale o umístění projektované stavby s celkovou šířkou ochranného pásma 75,8 m na jmenované pozemky stavebního koridoru šířky 100 m s rezervou pro dílčí korekce stožárových míst, v souladu s územním plánem Města Hodkovice n. Moh. O konkrétním umístění vedení ani rozhodnout nemohlo, protože součástí dokumentace pro územní rozhodnutí nebyly geometrické souřadnice stožárových míst, nezbytné k posouzení věci, ale jen „*Výškové poměry stavby*“ s datem 10/2014, v příloze rozkladu. Bez znalosti geometrických souřadnic stožárových míst nemohly být námitky města k posunu vedení do centra obce Jílové v územním řízení účinně činěny, prokazovány, ani relevantně vypořádány. Námitky ke konkrétnímu umístění stavby vedení mohly být účinně uplatněny nejdříve ve stavebním řízení, do kterého stavebník upřesnil dokumentaci a předložil prvně geometrické souřadnice stožárových míst „*VÝŠKOVĚ POMĚRY STAVBY p.b. č.8 – TR BEZ*“, ze dne 30.10.2020, (v příloze), tedy vypracované po nabytí právní moci územního rozhodnutí dne 21.1.2020. Proto město uplatnilo požadavek do stavebního řízení, na základě zpřesněné dokumentace pro stavební řízení a žalovaný měl posoudit, jak stavebník s požadavkem města naložil.

11. Žalobce dále namítá, že žalovaný pouze formálně odkázal na veřejný zájem podle ust. § 2, odst. 2., písm. a), bod 10 energetického zákona č. 458/2000 Sb. na budování přenosových soustav. Přibližování vodičů dvojitého vedení do zastavěného centra obce však není podloženo žádným veřejným zájmem.
12. Další námitky vznesl žalobce proti rozhodnutí o rozkladu, když uvedl, že nesouhlasí se závěrem, že námitky rozkladu měly být uplatněny v územním řízení. Žalovaný projektovou dokumentaci s vadami akceptoval a vydal stavební povolení, ačkoliv projektová dokumentace neodpovídá požadavkům na výkresovou i dokladovou dokumentaci pro stavební povolení dle ust. § 110 odst. 2 písm. e) stavebního zákona v návaznosti na ust. § 2 a přílohu č. 12 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb. Námitky rozkladu směřují do výroků stavebního povolení ze dne 21.3.2023 a do vad dokumentace pro stavební povolení, na které napadené výroky odkazují. Konkrétně, v územním řízení nemohly být uplatněny námitky uvedené v rozkladu do stavebního povolení k vadám dokladové dokumentace k posouzení stavby z hlediska bezpečnosti pro veřejné zdraví pro stavební povolení „*Stanovisko Krajské hygienické stanice Libereckého kraje č.j. KHSLB 01088/2021 k povolení stavby*“ ze dne 9.2.2021, která se opírá o vadné podklady „*Hlukovou studii společnosti EMPLA AG s.r.o. z října 2020*“ a „*Posouzení vlivu neionizujícího záření vedení 400 kV tvaru RV soudek V451/V448-V452/Vxxx schválené Dr. Ing. V. S.*“
13. „, sice ze dne 6.6.2018, avšak prvně předloženém do řízení pro stavební povolení. Taktéž námitky ke konkrétnímu umístění stožárových míst č. 179 a 180 podle geometrických souřadnic prvně uvedených v dokumentaci pro stavební povolení „*Výškové poměry stavby p. b. č. 8 – TR Bez*“ ze dne 30.10.2020, nemohly být uplatněny v územním řízení, když tato dokumentace nebyla ve spisu, když byla vypracována po právní moci územního rozhodnutí dne 21.1.2020. V územním řízení nemohly být uplatněny ani námitky k vadám

výkresové dokumentace pro stavební řízení „Katastrální mapa Úsek p. b. č. 178-179 p. b. č. 8 -TR BEZ“, ze dne 30.10.2020, „Katastrální mapa Úsek p. b. č. 180 -TR BEZ, p. b. č. 8-TR BEZ“, ze dne 30.10.2020, ani „Podélný profil p. b. č. 8 – TR BEZ, p. b. č. 179-180“, ze dne 30.10.2020, která ačkoliv má charakter katastrálního situačního výkresu neobsahuje čísla parcel.

14. Místo přezkoumání a odstranění namítaných vad projektové dokumentace žalovaný prezentuje v rozhodnutí o zamítnutí rozkladu nepodložená tvrzení z vyjádření stavebníka a státních institucí a rozkladem napadenou vadnou dokumentací obhájí zamítnutí rozkladu:

1.) Požadavek účastníka řízení na změnu trasy vedení přenosové soustavy – návrh na posun osy vedení přenosové soustavy o 3 m mezi stožáry č. 179 a 180. Účastníkům stavebního řízení bylo upřeno právo činit účinně námitku ohledně přiblížení krajních vodičů do zastavěného centra a dílčí korekce umístění stožárových míst č. 179 a 180, když žádá výkresová dokumentace zhotovená pro stavební řízení a předložená účastníkům řízení k nahlédnutí a vyjádření námitek do stavebního řízení neprezentovala porovnání projektované stavby zdvojeného vedení V451/V448 mezi stožáry č. 179 a č. 180 se stávajícím vedením. Záměr stavebníka přiblížení krajních vodičů extrémně koncentrovaného vedení na stožárech SOUDEK 4x400 kV do zastavěného centra v k.ú. Jílové u Hodkovic nad Mohelkou vyšel prvně najevo až z dokumentu „Výškové poměry stavby p.b. č. 8 – TR Bez“ ze dne 30.10.2020 s geometrickými souřadnicemi stožárových míst, kterou stavebník předložil teprve v řízení o stavebním povolení. Bylo zjištěno, že krajní vodiče projektovaného vedení V 451/V448 na nejširším středním portálu stožáru SOUDEK 4x400 kV se přiblíží o 3 m do zastavěného centra, ve srovnání se stávajícím vedením na stožárech 2x400 kV DUNAJ. Zároveň jakékoliv přiblížení krajních vodičů zdvojeného vedení do zastavěného centra není opodstatněné, není ve veřejném zájmu pro zachování únosné úrovně prostředí na území k bydlení a je proto neakceptovatelné.

2.) Námitka týkající se oblasti neionizujícího záření

Tvrzení žalobce, že Dr. Ing. V. S. byly provedeny výpočty elektromagnetické indukce a modifikované intenzity elektrického pole indukovaného v těle pro projektovanou výšku spodních fázových vodičů, není ničím podloženo, viz výše námitka žaloby k podmínce 24. odst. 24.2/.

3.) Námitka nevypořádání námítky ke stanovisku KHS v Liberci – viz odůvodnění žaloby čl. II, PODMÍNKA 24., odst. 24.4./

4.) Námitky v oblasti hlukové studie – věcné i právní vady hlukové studie, viz odůvodnění žaloby čl. II. -PODMÍNKA 24. odst.3), nenasvědčují tomu, že pro modelování hluku k aktualizaci posouzení hluku projektovaného vedení do stavebního povolení je dostačující akreditace k měření hluku. Nařízení vlády č. 272/2011 sb. o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku, ani zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví neřeší kvalifikační požadavky pro posuzování hluku. Hluková studie naopak ani základní podmínky podle § 30 odst. 3 zákona č. 258/2000 Sb. o ochraně veřejného zdraví pro posuzování hluku v chráněném prostoru nesplňuje, jak plyne z odůvodnění žaloby výše. Tvrzení stavebníka, že studie je zpracována pro variantu vedení 4x400 kV, jednoznačně ze studie nevyplývá, protože nikde takovou informaci neuvádí a závěr činí pouze pro přírůstek projektovaného vedení V451/V448 k současnému stavu vedení V451+V452 :

„Hluk s posuzovaného záměru – vedení V451/V448 v úseku TR Babylon – TR Bezděčín nepřekročí hygienický limit ...“. Zůstává tak otevřena otázka posouzení hluku varianty 4x400 kV nebo opravy výroku závěru hlukové studie.

Vyjádření žalovaného ohledně modelování hluku koróny vedení není vypořádáním, ani napravením v rozkladu namítaných věcných vad, zkreslujících modelování hluku vedení mezi stožáry č. 179 a 180 typu soudek 4x400 kV, nesprávnými vstupními údaji.

Absence tónové složky hluku rozvodny Bezděčín na pozadí posuzovaného hluku projektovaného vedení v měřených místech v zastavěném k.ú. Jílové u Hodkovic n. M. nemá souvislost s posouzením hluku rozvodny uváděnou studií EMCING s.r.o., na kterou žalovaný odkazuje.

Podmínky stanoviska KHS pro fázi provozu, (měření hluku a neionizujícího záření na vybraných místech) samy o sobě nezajistí plnění hygienických limitů, pokud bude měření hluku prováděno stejnými účelovými postupy z objednávky stavebníka, ve prospěch jeho stavby a popírána objektivně slyšitelná akustická složka hluku rozvodny, jako doposud. Zároveň, když měření neionizujícího záření u žalobcova domu č. p. X není stanoveno v podmínkách provozu vůbec, ačkoliv je v horším postavení k vodičům v průhybu, než měření domu č. p. X.

5.) Námitka absence zákonem požadované povinné autorizace osoby zpracovávající posouzení vlivů stavby na obyvatelstvo a veřejné zdraví autorizovanou osobou.

Předmětem rozkladu nebyla dokumentace předkládaná do řízení EIA, ale projektová dokumentace pro stavební povolení „Posouzení vlivu neionizujícího záření čtyřnásobné vedení 400 kV tvaru RV Soudek (V451/V448+V452/Vxxx)“, ze dne 6.6.2018, zpracované neautorizovanými osobami J. S. DiS a Dr. Ing. V. S. a „Hluková studie EMPLA AG spol. s.r.o.“ z října 2020, zpracovaná neautorizovanými osobami pro posuzování vlivů na veřejné zdraví, které bylo podkladem rozkladem napadeného stanoviska KHS LB č. KHSLB 01088/2021, ze dne 9.2.2021 pro stavební povolení. Z obsahu těchto zpráv nevyplyvá, že by se na zpracování podílela jakákoliv autorizovaná osoba.

Vlastní zpráva vypracovaná autorizovanou osobou RNDr. B. P. pro prodloužení stanoviska EIA nebyla podkladem napadeného stanoviska KHS LK pro stavební povolení, ani samotného stavebního povolení. Navíc závěry činí jen odkazem na nepřezkoumatelný, výpočtem nedoložený závěr o dodržení hygienických limitů podle zprávy neautorizovaných osob J. S. a Dr. Ing. V. S., jejíž vady jsou předmětem žalobcova rozkladu.

V oblasti posuzování hluku RNDr. B. P. odkazuje na hlukovou studii Akusting. spol. s.r.o. ze dne 26.1.2015, (v příloze), zpracovanou neautorizovanou osobou jeho synem Ing. D. P., která je pro posouzení hlukové zátěže projektovaných souběžných vedení, až 4x400 kV V451/V448+ V452/Vxxx mezi stožáry č. 179 a 180, přes zastavěné k.ú. Jílové u Hodkovic nad Mohelkou nepoužitelná, jelikož bez měření hlukové zátěže stávajícím souběžným vedením V451+V452 v obci Jílové nezohledňuje hluk rozvodny Bezděčín na pozadí a předkládá tak nesprávnou hypotézu vypočteného modelu hluku, navíc jen pro variantu vedení 3x400 kV.

Nesprávnost modelu hluku pak osvědčuje „Protokol o zkoušce č. F 150/2020“ ze dne 7.10.2020, (v příloze hlukové studie EMPLA AG spol. s. r.o.), z měření stávající hlukové zátěže v zastavěném k.ú. Jílové u Hodkovic nad Mohelkou, z kterého plynou vyšší hodnoty u sledovaných domů naměřeného hluku již u stávajícího souběžného vedení V

451+V452, než uvádí výpočtový model hluku Akusting spol. s.r.o. pro projekt vedení varianta 3x400 kV V451/V448+V452.

6.) Námitka vady projektové dokumentace – pakliže z dvojrozměrné projektové dokumentace pro stavební povolení nelze zjistit vzdálenost stavby, ani ochranného pásma od sousedních pozemků a staveb, ani projektovanou vzdálenost spodních vodičů od terénu a na veřejné komunikaci v ochranném pásmu u domu žalobce č.p. X, jež je rozhodující pro posouzení vlivů neionizovaného záření a hluku vedení na lidské zdraví v zákonem chráněných venkovních prostorech, a zároveň stanovisko KHS LB nestanovilo kontrolní měření neionizujícího záření pop fázi provozu na těchto plochách, není pochyb, že dokumentace nesplňuje požadavky na dokumentaci staveb pro stavební povolení dle ust. § 2, přílohy č. 12, vyhlášky č. 499/2006 Sb. o dokumentaci staveb, viz odůvodnění žaloby čl. II. -PODMÍNKY 1. odst. 1.1+1.2

7.) Námitka - není předmětem žaloby.

8.) Zpochybňování účelu stavby a veřejného zájmu – účel stavby stožárů typu soudek 4x400 kV č. 179 a 180 pro napadené stavební povolení není ničím doložen, ani odůvodněn, viz odůvodnění žaloby čl. II. -PODMÍNKY 1, odst. 1.3. Veřejný zájem na jakémkoliv posunutí krajních vodičů zdvojeného vedení V451/V448 do zastavěného centra není taktéž ničím odůvodněn, přičemž veřejný zájem na výstavbě přenosových sítí nikdo nezpochybňuje. Posun vodičů koncentrovaného vedení do centra obce je však v kolizi s veřejným zájmem místních obyvatel na zachování odstupu vedení od centra na úrovni stávajícího vedení i zachování a kvality území k bydlení, zastoupeným vyjádřením Města Hodkovice nad Mohelkou k dokumentaci ze dne 5.1.2021 i k mému rozkladu ze dne 12.5.2023.

9.) Námitka zmatečnosti o stavební povolení – viz odůvodnění žaloby čl. II. -PODMÍNKY 1, odst. 1.3:

10.) Námitka nevypořádání vyjádření města Hodkovice nad Mohelkou ve stavebním řízení... -odůvodnění žalovaného není relevantní, viz odůvodnění žaloby čl. II. -Nezohlednění stanoviska Města Hodkovice nad Mohelkou ze dne 5.1.2021.

Vyjádření žalovaného k žalobě

15. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
16. Zdůraznil, že pokud žalobce podává námitky, které mohl uplatnit v územním řízení, nelze k nim ve stavebním řízení přihlížet. Přesto se vyjádřil k jednotlivým žalobním námitkám, a to v podstatě shodně jako v napadeném rozhodnutí.

Replika žalobce

17. Žalobce využil svého práva a v replice k vyjádření žalovaného opětovně zopakoval, že námitky nemohl uplatnit v rámci územního řízení a zopakoval důvody, pro které tak nemohl učinit.

Osoby zúčastněné na řízení

18. Podle ustanovení § 34 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), soud vyrozuměl o probíhajícím řízení osoby, které přicházely v úvahu jako osoby z účastněná na řízení. Vyrozumění o probíhající řízení zaslal stavebníkovi ČEPS, a. s., (dále též „stavebník“), a na úřady obcí, na jejichž území má být povolovaná stavba realizována. Právo osoby zúčastněné na řízení, uplatnil pouze stavebník, který se vyjádřil pouze k návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku podané žalobě. K věci se již nevyjádřil.

Obsah správního spisu

19. Z obsahu spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním orgánem, soud zjistil, že na předmětnou stavbu bylo Ministerstvem pro místní rozvoj vydáno územní rozhodnutí, tj. rozhodnutí o umístění stavby, ze dne 18. 12. 2019, pod č. j.: MMR-49127/2016-83/3822/2019, které nabylo právní moci dne 21. 1. 2020 poté, co byly rozhodnutím ministryně pro místní rozvoj ze dne 30. 4. 2021, č. j. MMR-40752/2021-31, zamítnuty rozklady tří účastníků územního řízení jako opožděné.
20. Pro stavební záměr pod názvem: "V451 Babylon - Bezděčín, zdvojení stávajícího vedení 400 kV" vydalo Ministerstvo životního prostředí, Odbor posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence, podle ustanovení §10 souhlasné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí vydanému dle zákona dne 11. 8. 2012 pod č. j. 72615/ENV/12. Následně vydalo Ministerstvo životního prostředí, Odbor posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence podle § 9a odst. 1 zákona o EIA souhlasné závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí pod č. j.: 67994/ENV/15, ze dne 1. 2016, u kterého byla jeho platnost prodloužena sdělením ze dne 2.4.2019 pod č.j. MZP/2019/710/626 do 2.4.2024. Dále Ministerstvo životního prostředí vydalo dne 3.12. 2021 souhlasné závazné stanovisko k ověření změn záměru pod č.j. MZP/2021/710/5705.
21. Stavebník podal dne 1. 3. 2021 žádost o stavební povolení na předmětnou stavbu. Dnem podání žádosti o stavební povolení bylo zahájeno stavební řízení, které je navazujícím řízením ve smyslu ustanovení § 3 písm. g) ve spojení s ustanovením § 9b a násl. zákona o EIA.
22. Po oznámení zahájení řízení dne 4. 8. 2021 podali někteří účastníci námitky, ke kterým se vyjádřil stavebník, který také zaslal aktualizace stanovisek vlastníků technické infrastruktury. Na základě žádosti o součinnost zaslalo vyjádření i ministerstvo životního prostředí a Krajské hygienické stanice Libereckého kraje (dále též „KHS LK“).
23. Dne 21. 3. 2023 vydal žalovaný stavební povolení pro předmětnou stavbu, ve kterém na stranách 4 až 37 stanovil podmínky pro provedení a užívání stavby, zhodnotil projektovou dokumentaci z hlediska splnění podmínek stanovených v územním rozhodnutí a vypořádal jednotlivé námitky účastníků řízení.
24. Proti stavebnímu povolení podal žalobce rozklad, o kterém bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím. Ministr průmyslu a obchodu rozklad zamítl a vydané stavební povolení potvrdil, když žádnou z žalobcových námitek neshledal důvodnou.

Posouzení věci soudem

25. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti (ustanovení § 75

odstavec 1 a 2 s. ř. s.; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí.

26. Soud o žalobě v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl bez nařízení ústního jednání, neboť s tímto postupem oba účastníci vyjádřili výslovný souhlas.
27. Důvodem pro nařízení jednání nebyla ani potřeba dokazování, neboť veškeré listiny potřebné pro rozhodnutí jsou obsaženy ve správním spisu, jímž se dokazování neprovádí (viz rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, čj. 9 Afs 8/2008-117, dostupný jako všechna citovaná soudní rozhodnutí na www.nssoud.cz), případně soud dospěl k závěru, že je možné rozhodnout, aniž by tyto důkazy provedl. (k tomu viz níže)
28. Soud vyřídil věc přednostně s ohledem na lhůtu stanovenou pro rozhodnutí soudu v ust. § 2 odst. 2 věta druhá zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby strategicky významné infrastruktury. O tom, že se na stavební řízení v této věci vztahuje citovaný zákon, byli účastníci v souladu s ust. § 2 odst. 1 tohoto zákona poučeni v Oznámení o zahájení stavebního řízení ze dne 4. 8. 2021.
29. Žaloba není důvodná.
30. V projednávané věci se žalobce domáhá zrušení napadeného rozhodnutí, kterým ministr průmyslu a obchodu zamítl rozklad žalobce proti rozhodnutí ministerstva průmyslu a obchodu, odbor stavební úřad, o stavebním povolení na stavbu pod názvem „Vedení 400 KV V451/V448, TR Babylon – TR Bezděčín, p.b.č. 8-TR Bezděčín“, představující vedení elektrizační soustavy na území Libereckého kraje (dále jen „stavební povolení“), a to na základě žádosti podané společností ČEPS, a.s.
31. Z podané žaloby je patrné, že žalobce nejprve vznesl námitky proti výročkům podmínek 1. a 24. stavebního povolení, když namítal vady projektové dokumentace a nevěrohodnost dokumentace pro posouzení neionizujícího záření i hlukové studie. Následně pak jeho námitky směřují proti napadenému rozhodnutí, které se vypořádávalo s námitkami žalobce uvedenými v rozkladu. V důsledku toho se některé žalobní námitky opakují, neboť se týkají jak stavebního povolení, tak i napadeného rozhodnutí. Soud proto v odůvodnění rozsudku vypořádal námitky, které žalobce vznesl proti napadenému rozhodnutí o rozkladu, a současně s nimi vypořádal i související námitky vznesené proti stavebnímu povolení.
32. Z vydaného stavebního povolení soud zjistil, že základním předmětem stavby je posílení přenosového profilu mezi transformovnou Bezděčín a transformovnou Babylon zdvojením stávajícího vedení 400 kV. Předmětná stavba je součástí záměru pod názvem: "V451 Babylon - Bezděčín, zdvojení stávajícího vedení 400 kV", pro kterou vydalo ministerstvo pro místní rozvoj územní rozhodnutí, tj. rozhodnutí o umístění stavby, ze dne 18. 12. 2019, pod č.j.: MMR-49127/2016-83/3822/2019, které nabylo právní moci dne 21. 1. 2020. (dále jen „územní rozhodnutí“)
33. Ve stavebním povolení je k předmětné stavbě dále uvedeno, že z důvodu postupu výstavby, zajištění napájení TR BAB během výstavby a v souvislosti s plánem obnovy přenosové soustavy bude výstavba dvojitého vedení V451/448 rozdělena na dva samostatné úseky (TR BAB p. b. č. 8 a p. b. č. 8 - TR BEZ).
34. Úsek p. b. č. 8- TR BEZ zahrnuje: *Kompletní demontáž stávajícího vedení a následné osazení zahrnuje výstavbu dvojitého vedení V451/448. V úseku p. b. č. 8 - TR BEZ naváže na výstavbu zaústění vedení V451/448 do TR BAB (úsek TR BAB - p.č. 8). Spojením těchto dvou úseků bude zajištěno napájení mezi TR BAB a TR BEZ po dvou vedeních, délka 52.1 km, počet stožárů*

172, rozpětí mezi stožáry jsou v rozsahu 77-337 m. Vyložení krajních vodičů od osy vedení v běžné trase je 14,7 m, tj. pás pod vodiči v běžné trase má šířku 29,4 m. Jedná se o nadzemní vedení, kde nejmenší výška vodičů nad zemí není nižší než 12 m. V rámci této stavby budou demontovány vodiče a lana včetně izolátorových závěsů a souvisejících armatur od nového p. b. č. 8 po vstupní portály v TR BEZ. Následně budou demontovány stávající stožárové konstrukce, včetně železobetonových základů. Nové stožáry zdvojitelného vedení V451/448 budou vystavěny v trase stávajícího vedení V451 s dílčí změnou trasy u obce Janův Důl. Koncové stožáry před TR BEZ, které nesou označení 3A a 3B budou zachovány a následně přeznačeny na p. b. č. 181A a 181B. Ze stávajícího p. b. č. 449 (vedení V452) budou demontovány vodiče a lana včetně příslušných armatur až do TR BEZ. Po výstavbě nových stožárů budou vodiče V452 nataženy na nový p. b. č. 179 a následně přes p. b. č. 180 a 181B do TR BEZ. P. b. č. 179 a 180 jsou navrženy pro uchycení 4 systémů vedení. Tyto stožáry vycházejí typově ze stožárové řady „SOUDEK“. V trase dvojitelného vedení 400 kV V451/448 jsou umístovány příhradové podpěrné body v průměrné vzdálenosti cca 300 m mezi sebou, mezi kterými jsou nataženy vodiče. Jedná se o nadzemní vedení, kde nejmenší výška vodičů nad zemí není nižší než 12 m. Tvar konstrukce příhradových podpěrných bodů vychází ze statických výpočtů odvislých od jejich zatížení od vodičů, lan, větru, námrazy atd. Rozmístění jednotlivých stožárů je provedeno s ohledem na maximální využití stávajících stožárových míst. Pro vedení bude použit jako základní stožár typ „Donau“. Základní výška stožárů typu „Donau“ je cca 46,0 metrů nad terénem. Tato výška je v případě potřeby zvyšována v modulu 2 m tak, aby byla dodržena minimální výška vodičů nad terénem, resp. hygienické požadavky. Pro stavbu je stanoveno ochranné pásmo 20,0 m od krajního vodiče. Zdvojené vedení 400 kV je trvalou veřejně prospěšnou stavbou.

35. K legitimaci žalobce k podání žaloby soud uvádí, že žalobce je vlastníkem pozemku parc. č. X v k.ú. X, zasaženého ochranným pásmem této stavby, a sousedního rodinného domu č.p. X na parc. č. X, vše zapsáno na LV č. X u Katastrálního úřadu pro Liberecký kraj - ú. p. Liberec. Žalobce je tedy k podání žaloby aktivně legitimován.
36. Podle § 46 odst. 1 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, (dále jen „energetický zákon“), ochranným pásmem zařízení elektrizační soustavy je prostor v bezprostřední blízkosti tohoto zařízení určený k zajištění jeho spolehlivého provozu a k ochraně života, zdraví a majetku osob. Ochranné pásmo vzniká dnem nabytí právní moci územního rozhodnutí. Podle odst. 3 písm. d) tohoto ustanovení ochranné pásmo nadzemního vedení je souvislý prostor vymezený svislými rovinami vedenými po obou stranách vedení ve vodorovné vzdálenosti měřené kolmo na vedení, která činí od krajního vodiče vedení na obě jeho strany u napětí nad 220 kV do 400 kV včetně 20 m. (pozn.- potvrzení dodáno soudem)
37. Za zásadní tedy soud s ohledem na námitky žalobce považuje skutečnost, že ochranné pásmo, ve kterém se nachází pozemek žalobce parc. č. X v k.ú. X, vzniklo dne 21. 1. 2020, tedy v den, kdy nabylo právní moci územní rozhodnutí. Dům žalobce č. p. X na pozemku parc. č. X se již ve stanoveném ochranném pásmu nenachází.
38. Z územního rozhodnutí, které je součástí správního spisu, je patrné, že stavba vedení byla umístěna na označených pozemcích podle předložené dokumentace. Územním rozhodnutím byly stanoveny podmínky pro umístění a projektovou přípravu stavby, včetně podmínek vyplývajících ze závazných stanovisek dotčených orgánů státní správy hájících veřejný zájem podle zvláštních předpisů, a také jím byly vypořádány námitky účastníků i dotčených obcí, a to včetně žalobcových námitek. Proti územnímu rozhodnutí žalobce rozklad nepodal, ačkoli byl možností podat rozklad v rozhodnutí řádně poučen.

39. Žalovaný v nyní napadeném rozhodnutí o rozkladu proti stavebnímu povolení zdůraznil, že žalobce v rozkladu uvedl vesměs námitky, které byly nebo měly být uplatněny při územním řízení, a s odkazem na ust. § 114 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“) uvedl, že se k takovým námitkám ve stavebním řízení nepřihlíží. Žalovaný však uvedl, že považoval za vhodné se k těmto námitkám z důvodu procesní opatrnosti vyjádřit.
40. Shodně se k některým žalobcovým námitkám vzneseným ve stavebním řízení vyjádřil i stavební úřad, který výslovně na straně 101 stavebního povolení uvedl, že nebude přihlížet k těm námitkám žalobce a dalšího účastníka řízení, které byly uplatněny při územním řízení pro toto vedení přenosové soustavy, neboť tyto námitky jsou z větší části obsahově shodné s námitkami uplatněnými týmiž účastníky již v územním řízení. Konkrétně se jedná o námitky v těchto oblastech:
- předmět územního řízení (popis Vedení PS) a změny stávající trasy v úseku stožárů č. 179 a 180;
 - ochrana proti hluku;
 - ochrana proti neionizujícímu záření;
 - změny výšek stožárů a rozsah posuzování LIA;
 - geologický průzkum v oblasti stožárů č. 179 a č. 180;
 - technická spolehlivost Vedení PS;
 - ohrožení Vedením PS při nepříznivém počasí;
 - výjimky v zastavěných územích;
 - požadavky na změnu trasy Vedení PS;
 - zpochybňování veřejného zájmu a účelnosti zřízení a provozování Vedení PS.
41. Podle § 114 odst. 2 stavebního zákona *k námitkám účastníků řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování územně plánovací dokumentace nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území, se nepřihlíží.*
42. V odstavci 4. tohoto ustanovení pak zákon stanoví povinnost stavebního úřadu v oznámení o zahájení řízení poučit účastníky řízení o podmínkách pro uplatňování námitek podle odstavců 1 a 2. Vzhledem k tomu, že i tuto povinnost stavební úřad v Oznámení o zahájení řízení splnil, nebylo již jeho povinností zabývat si ve stavebním řízení námitkami, které mohl a také z větší části žalobce uplatnil v územním řízení. Není proto přípustné dodatečné zpochybňování územního rozhodnutí v navazujícím stavebním řízení, a to ani v rámci soudního přezkoumání stavebního povolení. Není tedy ani možné, aby žalobce, který nevznesl včas námitky proti územnímu rozhodnutí, toto své opomenutí „napravoval“ tím, že formálně brojí proti rozhodnutí o stavebním povolení, a ve skutečnosti napadá územní rozhodnutí. Pokud tedy žalobce při soudním přezkoumávání rozhodnutí o stavebním povolení brojí proti územnímu rozhodnutí, jde o irelevantní námitky, které nejsou přípustné. Nad rámec uvedeného je však třeba dodat, že se ministr v napadeném rozhodnutí o stavebním povolení přesto zabýval věcnou správností a opodstatněností námitek žalobce, které vznesl a mohl vznést proti územnímu rozhodnutí, a soud proto s ohledem na uvedené napadené rozhodnutí i z tohoto hlediska přezkoumal.
43. Žalobce v podané žalobě např. namítá, že stavební povolení povolilo stožárové konstrukce č. 179 a č. 180 typu soudek 4x400 kV s širším vyložením krajních vodičů a v tomto důsledku nedůvodné posunutí krajních vodičů zvýšené koncentrace zdvojeného vedení

V451/V448 do zastavěného centra o 3 m, ve srovnání s odstupem krajních vodičů stávajícího jednoduchého vedení V 451 od centra obce Jílové. K tvrzení žalovaného o možnosti uplatnit tuto námitku v územním řízení žalobce v doplnění žaloby namítá, že námitka dílčí korekce stožárových míst nemohla být uplatněna v územním řízení, ve kterém neexistovala dokumentace o geometrických souřadnicích stožárových míst. Pokud žalovaný popírá přiblížení krajních vodičů povoleného vedení V 451/V448 o 3 m do zastavěného centra obce Jílové u Hodkovic nad Mohelkou ve srovnání se stávajícím vedením V 451 a tvrdí, že přiblížení vodičů činí jen 0,96 m, žádný výkres, který by toto prokázal, dle žalobce doložen nebyl a není součástí dokumentace pro stavební povolení, ani pro územní řízení.

44. K této námitce soud uvádí, že z územního rozhodnutí vyplývá, že žalobce již v rámci územního řízení namítal nepřipustný posun osy umísťovaného vedení směrem k zastavěnému území obce Jílové, a že tato jeho námitka byla v rámci územního rozhodnutí vypořádána, když ministerstvo uvedlo, že vyložení krajních vodičů předmětné stavby v obci Jílové se oproti stávajícímu vyložení vodičů jednoduchého vedení 400 kV (V 451/448) a jednoduchého vedení 400 kV (V 452) na pravé straně osy vedení (obě vedení zatažena samostatně do rozvodny Bezděčín) skutečně zvětší, nicméně vzhledem k natočení stožárů č. 179 a č. 180 však pouze o 1 m. Budoucí ochranné pásmo předmětné stavby nebude překračovat existující ochranné pásmo 25 m od krajních vodičů na každou stranu stávajícího jednoduchého vedení. Odkázalo přitom na grafickou část dokumentace pro vydání územního rozhodnutí (dále též „DUR“), výkresy č. C.3 a C.4. Žalobce, který měl možnost se jako účastník územního řízení se všemi podklady seznámit, tedy již v územním řízení tvrdil osový posun předmětné stavby směrem k zastavěnému území a jeho námitka byla řádně vypořádána na stranách 68 a 69 územního rozhodnutí. Nelze tedy akceptovat jeho žalobní námitku, že mu nebyly známy geometrické souřadnice, a proto nemohl uplatnit námitku k umístění vedení. Pokud žalobce nesouhlasil s tím, jak byla tato jeho námitka v územním rozhodnutí vypořádána, měl možnost proti územnímu rozhodnutí podat rozklad, případně se následně proti rozhodnutí o rozkladu bránit žalobou ve správním soudnictví. To však neučinil a jak správně uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí, nemůže již námitky, které mohl uplatňovat v územním řízení, uplatnit znovu v řízení stavebním.
45. Nad rámec uvedeného soud považuje za vhodné zdůraznit již zmiňovanou argumentaci z územního rozhodnutí ohledně ochranného pásma, a to, že *„Budoucí ochranné pásmo předmětné stavby nebude překračovat existující ochranné pásmo 25 m od krajních vodičů na každou stranu stávajícího jednoduchého vedení.“* K překročení dosud existujícího ochranného pásma by tedy nemohlo dojít ani v případě, že by se krajní vodiče povoleného vedení V 451/V448 přiblížily do centra o 3 m, jak tvrdí žalobce. V době výstavby jednoduchého vedení v roce 1974 bylo vládním nařízením č. 80/1957 Sb., stanoveno ochranné pásmo 25 m od krajních vodičů, zatímco současná právní úprava stanovuje ochranné pásmo pouze 20 m od krajního vodiče. I pokud by se tedy krajní vodiče přiblížily do centra obce o 3 m, což ale nevyplývá ani z územního rozhodnutí, ani z DUR, nedošlo by ani tak k překročení dosud stanoveného ochranného pásma.
46. Jak soud již výše uvedl, považuje za zásadní skutečnost, že ochranné pásmo vzniklo dle § 46 odst. 1 energetického zákona dnem právní moci územního rozhodnutí, tedy dne 21. 1. 2020, a že proti územnímu rozhodnutí žalobce již další opravný prostředek nepodal.

Ochranné pásmo je tedy dáno a žalobce již proti jeho rozsahu nemůže vznášet námitky v navazujícím stavebním řízení.

47. Pokud žalobce zpochybňuje účel stavby a veřejný zájem na zřízení a provozování vedení přenosové soustavy, odkazuje soud na argumentaci ministra, který v napadeném rozhodnutí tuto námitku dostatečně vypořádal s odkazem na ust. § 2 odst. 2 písm. a) bod 10 energetického zákona, podle kterého *vedení přenosové soustavy je energetickým zařízením a součástí přenosové soustavy* V tomto ustanovení se zároveň stanoví, že *přenosová soustava je zřizována a provozována ve veřejném zájmu*, a tedy i vedení přenosové soustavy, které je předmětem tohoto řízení, je nepochybně stavbou zřizovanou ve veřejném zájmu, s čímž jsou spojena i další jistá omezení účastníků řízení v okolí stavby. K otázce veřejného zájmu dále konstatoval, že jak vyplývá z projektové dokumentace, navýšení kapacity přenosové soustavy je třeba k zajištění požadavku na zásobování elektrickou energií z přenosové soustavy 400 kV v oblasti Libereckého kraje. Posílení profilu přenosové soustavy mezi rozvodnami TR Babylon a TR Bezděčín zdvojením stávajícího vedení 400 kV pak významnou měrou přispěje ke zvýšení spolehlivosti vyvedení výkonu stávajících a plánovaných zdrojů koncentrovaných v severozápadní oblasti Čech a společně s dalšími záměry v oblasti přispěje k usměrnění a rovnoměrnému rozložení tranzitních toků přes přenosovou soustavu. Výstavba vedení V451/V448 navíc přinese pozitivní dopad pro provoz transformoven Babylon a Bezděčín, a to díky možnosti různého zapojení. Z pohledu technické bezpečnosti toto vedení nahrazuje stávající jednoduché vedení použitím nových komponent, čímž bude zajištěna jak stabilita, tak bezpečnost, spolehlivost a efektivnost provozu přenosové soustavy ČR. Stavba je v souladu s platnými zásadami územního rozvoje Libereckého kraje. Ve schválených ZÚR Libereckého kraje je vedení VVN 400 kV – Výškov – Babylon – Bezděčín, označeno jako koridor republikového významu ELO. Dále bylo konstatováno, že výstavba vedení V451/V448 společně s dalšími záměry v oblasti umožní transformaci zdrojové základny, včetně přechodu na zdroje s nižší emisní zátěží zejména obnovitelných zdrojů elektrické energie. Zejména se jedná o vyvedení výkonu obnovitelných zdrojů z transformujících se lokalit, kdy uhelné zdroje budou nahrazovány převážně fotovoltaickými zdroji.
48. Soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že žalovaný existenci veřejného zájmu na zřízení a provozu stavby řádně odůvodnil a žalobce tuto jeho argumentaci nijak nevyvrátil. Nelze se totiž ztotožnit s jeho námitkou, že účel stavby a veřejný zájem nebyl ničím odůvodněn. Skutečnost, že přenosová soustava je zřizována a provozována ve veřejném zájmu, je dána výše citovaným ust. § 2 odst. 2 písm. a) bod 10 energetického zákona, z čehož vyplývá, že k jistým omezením vlastnických práv vlastníků pozemků dotčených stavbou vedení přenosové soustavy může v rozsahu stanoveném energetickým zákonem při realizaci a užívání stavby docházet.
49. Pokud žalobce namítá, že se žalovaný nevypořádal s námitkami ke stanovisku KHS v Liberci z 9. 2. 2021, je tato námitka také nedůvodná. Ministr na straně 3 napadeného rozhodnutí uvedl, že vznesené námitky k ochraně proti hluku, ochraně proti neionizujícímu záření, námitky ke zpracovateli hlukové studie a ke kontrolnímu měření hluku a neionizujícího záření se týkají bezpečnosti, ochrany zdraví a života osob, a že již v provedeném stavebním řízení postoupil stavební úřad k vyřízení Ministerstvu zdravotnictví námitky účastníka řízení, týkající se tohoto závazného stanoviska KHS v Liberci. Ministerstvo zdravotnictví zkonstatovalo ve svém vyjádření, že závazné stanovisko KHS v Liberci lze přezkoumat pouze, pokud řízení vedené stavebním úřadem nebylo

ukončeno, avšak do jednoho roku od jeho vydání. S ohledem na tuto skutečnost tak nemělo zmocnění k přezkumu závazného stanoviska KHS a postoupilo jej KHS Libereckého kraje. Vyjádření KHS v Liberci k námitkám účastníka řízení bylo stavebnímu úřadu doloženo, přičemž tento ve všech bodech potvrdil svoje předchozí závazné stanovisko pro stavební řízení jako správné a závěrem uvedl, že podané námitky nemají dopad do již vydaného závazného stanoviska. Takto provedené vypořádání námitek ministrem považuje soud za dostatečné, když navazuje na podrobné vypořádání stavebního úřadu, který námitky ve vztahu ke stanovisku KHS LK řešil na stranách 96 a 97 stavebního povolení. Zde odkázal na vyjádření k podaným námitkám proti závaznému stanovisku Krajské hygienické stanice vydanému dne 9. 2. 2021, které vydala Krajská hygienická stanice Libereckého kraje dne 23.5.2022 pod č.j. KHSLB 09885/2022.

50. Soud zdůrazňuje, že ministr i stavební úřad vyšli při vypořádání rozkladové námitky ze správního spisu, ve kterém je pod bodem 65 založeno usnesení o postoupení věci ministerstvu zdravotnictví pro nepřislusnost ze dne 6. 4. 2022, a pod bodem 71 založeno sdělení ministerstva zdravotnictví, k němuž je přiloženo podrobné vyjádření KHS LK ze dne 23. 5. 2022 k námitkám žalobce proti závaznému stanovisku KHS LK ze dne 9. 2. 2021. V tomto vyjádření se KHS LK velmi podrobně vyjádřila ke stanoveným podmínkám i k námitkám žalobce uvedeným v rozkladu týkajících se hlukové studie i posouzení vlivu neionizujícího záření. Závěrem navrhla napadené stanovisko KHS LK ze dne 9. 2. 2021 potvrdit.
51. Závazné stanovisko KHS LK ze dne 9. 2. 2021 je tedy platné a účinné a ministroví ani žalovanému nelze vytýkat, že z jeho obsahu vycházeli, když stavební úřad, ani žalovaný nejsou úřady příslušnými k posouzení námitek týkajících se bezpečnosti, ochrany zdraví a života osob.
52. Pokud jde o žalobní námitku nadměrné hlukové zátěže, je z územního rozhodnutí patrné, že již v tomto rozhodnutí bylo na straně 68 žalobci k jeho námitce týkající se nadměrné hlukové zátěže sděleno, že z příloh k dokumentaci k územnímu rozhodnutí, resp. z tabulky č. 13 Akustické studie zpracované v lednu 2015, vyplývá, že hladina akustického tlaku měřená na fasádách rodinných domů č.p. X, X a X a stavby pro rodinnou rekreaci č. e. X, v souvislosti s provozem stávajících i plánovaných vedení (předmětné stavby) v této lokalitě činí v noční době nejvýše 34,2 dB, tedy nepřekračuje limity maximální hladiny hluku stanovené zvláštními právními předpisy pro noční dobu (40 dB). Dále zde bylo uvedeno, že měření faktické hlukové zátěže z provozu předmětné stavby bude předmětem podmínek uložených ve stavebním povolení pro fázi zkušebního provozu stavby, což skutečně stavební úřad splnil, jak uvádí soud níže.
53. Námitku nadměrné hlukové zátěže tedy žalobce také uplatnil již v územním řízení, a i tato námitka byla řádně vypořádána. V souladu se závěry uvedenými v územním rozhodnutí poukázal žalovaný na to, že *„vydané stavební povolení obsahuje podmínky jak ze stanoviska EIA, tak i ze závazného stanoviska KHS Libereckého kraje ze dne 09.02.2021 pod č. j. KHSLB01088/2021, kdy je vyžadováno před uvedením vedení do provozu provedení autorizovaného měření jak hluku z provozu zařízení, tak i měření neionizujícího záření z provozu zařízení, které zajistí, že hlukové limity nebude možné při provozu stavby překračovat“*.

54. Z podmínek stanovených ve stavebním povolení, i z napadeného rozhodnutí je patrné, že v návaznosti na územní rozhodnutí po dokončení vedení přenosové soustavy bude v souladu s podmínkami uloženými v závazném stanovisku posouzení vlivů záměru na životní prostředí (č. j. 72615/ENV/12) a s oběma závaznými stanovisky Krajské hygienické stanice Libereckého kraje provedeno autorizované měření hluku z provozu zařízení v nejbližších chráněných venkovních prostorech staveb na třech objektech (domech) obce Jílové u Hodkovic nad Mohelkou z nichž jeden objekt je č. p. X, tedy dům žalobce. Uvedeným měřením bude doložen soulad s § 30 zákona č. 258/2000 Sb. ve spojení s nařízením vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací. Při doložení splnění hygienických limitů ve smyslu nařízení vlády č. 272/2011 Sb., v chráněném venkovním prostoru staveb ve specifikovaných objektech, tj. v objektech v blízkosti vedení přenosové soustavy bude zaručeno, že u objektů ve větší vzdálenosti nebudou hygienické limity překročeny. Bez splnění této podmínky nebude možno stavbu zkolaudovat a uvést do provozu a práva žalobce tak budou ochráněna.
55. Z napadeného rozhodnutí je navíc patrné, že správní orgány neodmítly námitky žalobce týkající se hlukové studie jako nepřípustné a jak ve stavebním povolení, tak i v napadeném rozhodnutí, se výpočtem hlukové zátěže zabývaly a námitky žalobce vyhodnotily jako nedůvodné. Žalovaný přezkoumatelným způsobem např. zhodnotil posuzování hluku koróny s tím, že hluková studie počítala hluk koróny pro variantu 4x400 kV, ačkoli ve skutečnosti bude provedena pouze varianta 3x400 kV, a proto, jestliže výpočty ve studii potvrdily, že varianta 4x400 kV splní požadavky na hygienické limity hluku v denní a noční době, lze s určitostí zkonstatovat, že i varianta 3x400 kV, tedy s menším počtem vodičů bude pod hygienickými limity hluku. Žalovaný se vypořádal i s námitkou směřující k hluku z rozvodny Bezděčín, když poukázal na to, že tento byl zpracován v samostatné studii při rekonstrukci vlastní rozvodny Bezděčín (EMCING s.r.o., 05/2014), se závěrem, že ve venkovních chráněných prostorách staveb obcí Jílové, Bezděčín a Hodkovice, které jsou nejbližší k rozvodně Bezděčín, nedochází vlivem provozu rozvodny Bezděčín k překročení limitní hodnoty ekvivalentní hladiny akustického tlaku A pro noční dobu dle nařízení vlády č. 272/2011 Sb.
56. Další žalobní námitka se týká posouzení neionizujícího záření. K této námitce soud považuje opět za nutné uvést, že i otázku veřejného zdraví – ochranu před neionizujícím zářením řešilo ministerstvo pro místní rozvoj v územním rozhodnutí, např. na straně 61 k námitce jiných účastníků řízení. Je tedy patrné, že žalobce i tuto námitku mohl vznést v územním řízení. Shodně se vyjádřil i stavební úřad, když při vypořádání námitek žalobce na stranách 102 a 105 až 106 stavebního povolení, i on zdůraznil, že se jedná o námitku, kterou mohl žalobce uplatnit v územním řízení.
57. K posouzení neionizujícího záření se pak podrobně vyjádřil stavební úřad na straně 96 stavebního povolení, když shodně jako ministerstvo pro místní rozvoj v územním rozhodnutí uvedl, že pro hodnocení vlivů neionizujícího záření jsou rozhodující ustanovení Nařízení vlády č. 291/2015 Sb., o ochraně zdraví před neionizujícím zářením. To v § 4 stanovuje, že zjišťování expozice neionizujícímu záření se provádí výpočtem nebo měřením. Pro doposud neexistující expoziční situaci přitom přichází v úvahu pouze výpočet. Měření může být provedeno až po zprovoznění záměru (zkušební provoz), přičemž je požadováno jako jedno z opatření pro fázi provozu. Případná následná opatření jsou potom v kompetenci příslušného orgánu hygienické služby (Krajské hygienické stanice).

58. Ani tomuto závěru nelze nic vytknout, když je z něj patrné, že i v případě neionizujícího záření, stejně jako u měření hluku, bude po dokončení vedení přenosové soustavy v souladu s podmínkami uloženými v závazném stanovisku Krajské hygienické stanice (č.j. KHSLB 01088/2021) provedeno autorizované měření neionizujícího záření v komunálním prostředí pro fyzické osoby. V závazném stanovisku Krajské hygienické stanice je předepsáno měření neionizujícího záření na dvou objektech (domech) obce Jílové u Hodkovic nad Mohelkou, které jsou blíže k vedení než dům žalobce. Uvedeným měřením bude ověřeno splnění hygienického limitu pro neionizující záření. I tímto postupem budou chráněna práva žalobce, neboť ani bez splnění této podmínky nebude možno stavbu zkolaudovat a uvést do provozu.
59. Ze správního spisu je také patrné, že stavebník předložil do stavebního řízení studie posouzení vlivů hluku a neionizujícího záření na veřejné zdraví, které nebyly předloženy v rámci územního řízení, a to z důvodu, že v územním řízení bylo vzneseno několik připomínek ke zpracovaným podpůrným studiím, a to zejména za účelem prokázání splnění všech parametrů pro povolení stavby, tedy za účelem potvrzení správnosti jejich závěrů.
60. Kromě výše vypořádaných námitek, které žalobce vznesl proti těmto studiím, namítá také absenci zákonem požadované autorizace osoby zpracovávající posouzení vlivů stavby na obyvatelstvo a veřejné zdraví, když namítá, že: *„předmětem rozkladu byla projektová dokumentace pro stavební povolení „Posouzení vlivu neionizujícího záření čtyřnásobné vedení 400 kV tvaru RV Soudek (V451/V448+V452/Vxxx)“, ze dne 6.6.2018, zpracované neautorizovanými osobami J. S. DiS a Dr. Ing. V. S. a „Hluková studie EMPLA AG spol. s r.o.“ z října 2020, zpracovaná neautorizovanými osobami pro posuzování vlivů na veřejné zdraví, které bylo podkladem rozkladem napadeného stanoviska KHS LB č. KHSLB 01088/2021, ze dne 9.2.2021 pro stavební povolení.“* Žalobce namítá, že ze zpráv nevyplývá, že by se na zpracování podílela jakákoliv autorizovaná osoba.
61. S námitkou autorizací se vypořádal stavební úřad na stranách 105 a 106 stavebního povolení, když uvedl: *„Pokud jde o společnost EMPLA AG spol. s r.o., která zpracovávala aktualizaci hlukové studie, tato disponuje akreditací mj. i na měření hluku. Akreditace k měření hluku je pro zpracování studie (resp. její aktualizace) zcela dostačující. Hluková studie tak byla zpracována odborně způsobilými osobami podle nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, ve znění pozdějších předpisů a splňuje všechny požadavky vyplývající ze zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“* Takto uvedené vypořádání soud považuje za zcela dostatečné, když žalobce pouze zpochybňuje autorizaci osob zpracovávajících hlukovou studii, avšak žádné konkrétní skutečnosti k této námitce neuvádí. Navíc soud považuje za nutné znovu zdůraznit, že dosud nebylo prováděno autorizované měření hluku z provozu zařízení, neboť to bude provedeno až po dokončení vedení přenosové soustavy.
62. K autorizaci Dr. S. pak stavební úřad uvedl, že Dr. Ing. V. S., který zpracovával aktualizaci posouzení neionizujícího záření za společnost ČEPS Invest, a.s., je držitelem autorizace ke zpracování dokumentace a posudku MŽP č. j.: 102570/ENV/09 a rozhodnutí o prodloužení autorizace, pod č. j. 40092/ENV/14 a MZP/2019/710/10218, a uzavřel, že posouzení hygienických limitů bylo provedeno odbornou společností, resp. programem, který počítá modifikovanou intenzitu elektrického pole na základě fyzikálních principů. Správnost výpočtů modifikované intenzity elektrického pole byla opakovaně ověřována i měřeními v reálném prostředí, např. i při měření elektrického a magnetického pole jiného

provozovaného vedení 400 kV. Ani tomuto závěru soud nemohl nic vytknout, když žalobce konkrétní odkazy na autorizace Dr. S. také nezpochybnil.

63. Pokud žalobce dovozuje, že osoby, které vypracovávaly hlukovou studii a posuzovaly vlivy neionizačního záření, musely disponovat osvědčením odborné způsobilosti, také z toho, že stavební řízení je navazujícím řízením podle § 3 písm. g) zákona č. 100/2001 Sb., a musí tedy platit pro zpracování zpřesňující dokumentace stejného významu ve stavebním řízení podmínky osvědčení odborné způsobilosti pro zpracování dokumentace o posuzování stavby v oblasti veřejného zdraví dle § 19 i v navazujícím řízení, nelze s tímto názorem souhlasit.
64. Podle § 19 odst. věta první zákona č. 100/2001 Sb., *zpracovávat dokumentaci, posudek a vyhodnocení jsou oprávněny jen fyzické osoby, které jsou držiteli autorizace v oblasti posuzování vlivů na životní prostředí*. Zpracování nových, aktualizovaných studií v navazujících stupních projektové přípravy záměru nelze považovat za změny dokumentace vlivů záměru na životní prostředí, ale za postupné upřesňování studií v závislosti na postupné konkretizaci řešení záměru. Proto při zpracování souvisejících studií již není vyžadována autorizace podle citovaného ust. § 19, neboť zde uvedená autorizace se vztahuje pouze ke zpracování dokumentace EIA, posudku a vyhodnocení. Stejný názor vyplývá i ze sdělení ministerstva životního prostředí, odboru posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence, kterým reagovalo na žádost žalovaného o součinnost.
65. Námitku týkající se absence povinných autorizací proto soud také neshledal důvodnou.
66. Soud neshledal důvodnou ani námitku týkající se neúplnosti projektové dokumentace. Žalobce předně namítá, že v části C.2 (Katastrální situační výkresy) chybí ve výkresech katastrální mapy vyznačení vazeb a vlivů na okolí.
67. Soud při posouzení této námítky vyšel z vyhlášky č. 499/2006 Sb., která upravuje rozsah a obsah projektové dokumentace, která však nestanovuje, co je považováno za „okolí stavby“. Žalovanému proto nelze vytknout, když při posouzení této námítky vycházel z ust. 83 odst. 1 stavebního zákona, podle kterého; *„Rozhodnutí o ochranném pásmu chrání stavbu, zařízení nebo pozemek před negativními vlivy okolí nebo chrání okolí či zařízení nebo pozemku před jejich negativními účinky.“* Za relevantní okolí stavby je tedy považováno území, kde může vlastník, popř. provozovatel přenosové soustavy, ovlivňovat činnosti prováděné jinými osobami, a ve kterém energetický zákon zakazuje výkon určitých činností. V katastrálních situačních výkresech je vzhledem k výše uvedenému zakreslen výřez katastrální mapy v rozsahu ochranného pásma vedení přenosové soustavy, přičemž, jak již bylo výše uvedeno, žalobcův dům č. p. X se v ochranném pásmu vedení nenachází. Soud považuje za nutné zdůraznit, že součástí projektové dokumentace jsou i další výkresy, a to Situační výkresy širších vztahů 1 : 50 000 a Situační výkres 1 : 5 000, ze kterých jsou patrné žalobcem namítané širší souvislosti. Soud má za to, že tyto byly při vypracování projektové dokumentace řádně zohledněny a oběma napadenými rozhodnutími posouzeny.
68. S tím souvisí i další námitka žalobce, ve které žalobce namítá, že výkres „Podélný profil“ neobsahuje označení parcel, včetně jeho pozemku a části jeho domu č.p. X. Se žalobcem lze souhlasit, že v tomto výkresu skutečně nejsou dům a pozemek zobrazeny. Žalovaný však zcela v souladu s předloženou dokumentací poukázal na to, že pozemek je uveden ve

výkresu Katastrální mapa, která je součástí části C.2 projektové dokumentace (Katastrální situační výkresy), a dům ve výkrese Podélný profil není zobrazen, protože je mimo ochranné pásmo Vedení PS. Dále uvedl, že ve výkresech „Podélný profil“ se čísla parcel pozemků a domů neuvádějí. Podstatné je, že vyhláška č. 499/2006 Sb. nestanovuje, do jaké vzdálenosti od stavby musí být vazby na ostatní stavby určeny.

69. K žalobnímu bodu žalobce, který se týká výšky spodních fázových vodičů, uvedl ministr v napadeném rozhodnutí, že min. výška vodičů nad terénem mezi stožáry č. 179 a 180 je 22,5 m při maximální teplotě fázových vodičů $+80^{\circ}\text{C}$, což vyplývá z projektové dokumentace. Je tak splněna podmínka minimální výšky spodních fázových vodičů, která nesmí být nižší než 18,5 m nad terénem. Na minimální dovolenou projektovanou výšku spodních fázových vodičů bylo zpracováno posouzení vlivu neionizujícího záření z hlediska souladu s hygienickým limitem modifikované intenzity elektromagnetického pole Emod stanovené nařízením vlády č. 291/2015 Sb., o ochranné zdraví před neionizujícím zářením. Žalovaný zdůraznil, že vlastní výpočet výšky spodních fázových vodičů nad terénem není nutné dokládat, ale je důležité, aby hodnoty Emod stanovené pro minimální dovolenou výšku fázových vodičů nepřekročily nejvyšší přípustné hodnoty dle nařízení vlády č. 291/2015 Sb. Z posouzení vyplývá, že dodržením minimální dovolené výšky spodních fázových vodičů nad zemí bude zaručeno, že osoby jsou bezpečně chráněny proti neionizujícímu záření.
70. Soud tedy shodně se žalovaným dospěl k závěru, že projektová dokumentace splňuje požadavky dané vyhláškou č. 499/2006 Sb., když obsahuje všechny části, které jsou požadovány v příloze této vyhlášky pro projektovou dokumentaci pro vydání stavebního povolení. Ze správního spisu je patrné, že stavební úřad posoudil předloženou dokumentaci v souladu s ust. § 111 stavebního zákona, když posoudil její soulad s územním rozhodnutím, a zohlednil závazná stanoviska dotčených orgánů státní správy a správců technické a dopravní infrastruktury, která byla vydána k navrhované stavbě. Tato stanoviska byla ve většině případů kladná, případně stanovila podmínky pro realizaci, která stavebník musí při realizaci a následném provozu vedení dodržovat, což je patrné z vydaného stavebního povolení. Soud proto ani námitku o vadách projektové dokumentace důvodnou neshledal.
71. Žalobce dále namítá zmatečnost stavebního povolení, neboť povolení pro zdvojené vedení V451/V448 zároveň povoluje konstrukce stožárů č. 179 a 180 typu SOUDEK 4x400 kV pro zavěšení zdvojeného souběžného vedení V452/Vxxx, bez jakéhokoli předcházejícího řízení pro zdvojení vedení V452.
72. Soud v první řadě uvádí, že žalobce v rozkladu namítal zmatečnost Žádosti o stavební povolení, a proto se žalovaný vyjadřoval ke zmatečnosti této žádosti a nikoli zmatečnosti stavebního povolení, jak namítá žalobce v podané žalobě. Soud pro úplnost uvádí, že ze Žádosti o stavební povolení vyplývá, že stavebník v podané žádosti výslovně žádá o povolení stavebního záměru „Vedení 400 kV V451/V448....“ za účelem posílení přenosového profilu zdvojením stávajícího vedení 400 kV, a není tedy patrné, že by stavebník žádal o povolení pro zdvojení vedení V452. Předmětem stavebního řízení tedy nebylo zdvojení souběžného vedení 400 kV V452 a ani stavební povolení nepovoluje zavěšení zdvojeného souběžného vedení V452, jak tvrdí žalobce. Z projektové dokumentace je patrné, že vedení V 452 se již na stávajících stožárech vyskytuje a dle bodu B.8 Souhrnné technické zprávy bude ze stávajících stožárů pouze nataženo na nový p. b. č. 179 a dále do TR BEZ. Stavební povolení jednoznačně, v souladu s projektovou

dokumentací, stanovilo, že „Nové stožáry zdvojevaného vedení V451/448 budou vystavěny v trase stávajícího vedení V451 s dílčí změnou trasy u obce Janův Důl. Koncové stožáry před TR BEZ, které nesou označení 3A a 3B budou zachovány a následně přeznačeny na p. b. č. 181A a 181B. Ze stávajícího p. b. č. 449 (vedení V452) budou demontovány vodiče a lana včetně příslušných armatur až do TR BEZ. Po výstavbě nových stožárů budou vodiče V452 nataženy na nový p. b. č. 179 a následně přes p. b. č. 180 a 181B do TR BEZ. P. b. č. 179 a 180 jsou navrženy pro uchycení 4 systémů vedení. Tyto stožáry vycházejí typově ze stožárové řady „SOUDEK“. Zmatečnost stavební povolení soud neshledal, neboť stavební úřad rozhodl zcela v souladu se žádostí, jejímž předmětem záměr zdvojení vedení V452 nebyl.

73. Pro úplnost soud uvádí, že namítaná změna vedení V452 (zavěšení na společné stožáry Soudek 4x400 kV) byla zohledněna i v dokumentaci EIA, konkrétně kapitole B.I.6 dokumentace EIA, i v hlukové studii, která přílohou dokumentace EIA (strana 39 hlukové studie).
74. Žalobce také vytýká žalovanému, že nevypořádal stanovisko Hodkovic nad Mohelkou ze dne 5. 1. 2021. K této námitce soud uvádí, že žalobce je účastníkem stavebního řízení na základě dotčení svých práv. Na základě dotčení svých práv se řízení účastnila i dotčená obec Hodkovice nad Mohelkou, která, pokud nesouhlasila s vydaným stavebním povolením, měla možnost proti němu také podat rozklad, což neučinila. Ze stanoviska města Hodkovic nad Mohelkou, které je součástí správního spisu je patrné, že město Hodkovice nad Mohelkou v něm pouze upozornilo na to, že již v srpnu 2019 odeslalo nesouhlas s posunem osy umísťovaného vedení do obydlené části obce Jílové nad Mohelkou a nesouhlasilo s tím, že bylo přesto vydáno územní rozhodnutí. Současně připustilo, že stavba je v souladu s územním plánem města Hodkovic nad Mohelkou, ale že opakovaně žádá o maximální odsun stavby od zastavěného území obce. S touto žádostí se vypořádal stavební úřad na straně 108, když uvedl, že stavba již byla pravomocně umístěna územním rozhodnutím, které vydalo Ministerstvo pro místní rozvoj dne 18. 12. 2019, pod č. j.: MMR-49127/2016-83/3822/2019 (v právní moci dne 21. 1. 2020) a v rámci stavebního řízení nelze umístění stavby měnit. Stavební úřad se tedy s požadavkem města Hodkovic nad Mohelkou vypořádal zcela v souladu s ust. § 114 odst. 2 stavebního zákona, když dospěl k závěru, že k této námitce není možné přihlížet, neboť mohla být a byla uplatněna v územním řízení. Ministr pak potvrdil závěr stavebního úřadu a pitom konstatoval, že „územní plán města Hodkovic nad Mohelkou ve znění všech platných změn (dále jen „ÚPNSÚ“) obsahuje povolovaný stavební záměr, který je vymezen jako koridor pro veřejně prospěšnou stavbu. V grafické části Změny č. 5 ÚPNSÚ je koridor územní ochrany zobrazen ve výkresu Technické vybavení, energetika a spoje a ve výkresu Komplexní návrh. Veřejně prospěšné stavby. Koridor je vymezen v rozsahu území obce v šíři 200 m a v rozsahu zastavěného území v k.ú. Jílové u Hodkovic nad Mohelkou pak v šíři 100 m, v němž veškeré činnosti musí zohlednit budoucí využití pro výstavbu vedení přenosové soustavy, přičemž platí, že zejména není přípustné rozšiřovat zastavitelné plochy, povolovat rozsáhlé terénní úpravy, umísťovat trvalé stavby apod. Záměr vedení přenosové soustavy bude realizován v daném koridoru a jeho umístění a povolení je v souladu s ÚPNSÚ.“
75. Soud zdůrazňuje, že Město Hodkovice nad Mohelkou bylo účastníkem územního řízení a řádně uplatnilo své námitky, což ostatně uvedlo i v žalobcem odkazovaném stanovisku. Z územního rozhodnutí je patrné, že město Hodkovice nad Mohelkou uplatnilo zcela shodnou námitku i v územním řízení a ministerstvo pro místní rozvoj ji velmi podrobně

vypořádalo na stranách 57 a 58. Město Hodkovice nad Mohelkou proti územnímu rozhodnutí rozklad nepodalo.

76. S ohledem na výše uvedené shledal soud posouzení stanoviska Hodkovic nad Mohelkou ze strany stavebního úřadu i ministra za dostatečné a námitku žalobce o nevypořádání se s tímto stanoviskem proto za nedůvodnou.
77. K návrhům žalobce na provedení dokazování soud uvádí, že neprovedl důkazy listinami, které jsou součástí správního spisu (mapami, studiemi, situačními výkresy, výkresy stožárových konstrukcí, výškovými poměry stavby, stanovisky KHS LK, fotografiemi), neboť, jak již výše konstatoval, těmito listinami se důkaz neprovádí a soud z nich při rozhodování vychází. Dále neshledal důvod pro provedení důkazu žalobcem předloženou peticí, neboť ve vztahu ke stavebnímu řízení je její obsah bezpředmětný, když v ní podepsané osoby vyjadřují nesouhlas s umístěním stavby, které však není předmětem napadeného rozhodnutí. Za nadbytečné soud pak soud považoval i provedení důkazu videem ČEPS o letu vrtulníku při kontrole vedení u domu žalobce, neboť situace z okolí domu je dostatečně patrná jak z projektové dokumentace, tak i z další listin založených ve spise.

Závěr a náklady řízení

2. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
3. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.
4. Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo jen na náhradu nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti uložené soudem. Jelikož soud osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost neuložil, nemohly jí takové náklady vzniknout.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Podle ustanovení § 104 odstavec 3 písmeno a) s. ř. s. je kasační stížnost nepřípustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 10. ledna 2024

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu